

fulgt i dette Lovgivningsarbejde, vi her have at gøre med i Rigsdagen.

Oct. Hansen: Ja, jeg skal kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af, at den højtærede Minister forlangte at vide, ifølge hvilket Mandat og paa hvis Vegne bl. a. jeg havde talt i denne Sag. Jeg skal oplyse den ærede Minister om, at jeg er Landstingsmand og har været Landstingsmand i 12 Aar, tror jeg, og er valgt som Landstingsmand i Kjøbenhavn. Det er ifølge det Mandat og paa mine Vælgeres Vegne, at jeg taler. Nu kom den ærede sidste Taler ogsaa og vilde have at vide, paa hvis Vegne og med hvilken Ret jeg talte, og han bemærkede, at jeg ikke talte paa de kjøbenhavnske Skatteyderes Vegne, men formentlig kun paa Magistratens og Kommunens. Jo, jeg mener, at jeg taler netop paa Skatteydernes Vegne. Selv om jeg altsaa taler for, at Indkomstkatten skal gaa højere end til de 2 pCt., saa taler jeg paa de kjøbenhavnske Skatteyderes Vegne, fordi der er ingen, der er mere interesseret end dem i, at der kommer en fornuftig finansiel Styrelse i Kjøbenhavn. Jeg som kjøbenhavnsk Børgere og alle mine Kolleger sige: vi ville ikke have, at der gives Bestemmelser, som paa Forhaand ere saadanne, at man tvinger Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ligefrem ind paa at leve af Laan og anden Svindel. Den Omstændighed, at Staten nu ved disse forskellige Love plukker Kjøbenhavn saa godt til Bedste for Agrarerne og Landet, det er virkelig ingen Grund til, at vi Kjøbenhavnere skulle rolig se paa, at der maa blive Misere og Ynkelihood i de kommunale Forhold; vi faa ikke Raad til noget, for vi skulle jo betale til Agrarerne; det er det, vi ikke have Lyst til.

Borup: Ja, Tiden er saa langt fremrykket, saa jeg ikke skal komme ind paa en lang Diskussion med det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), jeg skal kun reservere mig lige over for ham. Naar han nu staar som den, der skal være speciel Varetager af Skatteydernes Interesser, vil jeg sige, at han efter min Mening er meget kortsynet. Er der nogen, der har Interesse i ikke at faa saadant noget som det, han foreslaar, er det Skatteyderne. For det første gaar det ud over dem, hvis vi blive ude af Stand til at varetage Kommunens Interesser paa en passende Maade. Blive vi nødte til at lade vore Gader ligge uden at kunne gøre noget ved dem, hvem

lider saa derunder? Det gøre Grund-ejerne. Vi kunne ingenting gøre. — Spørgsmaalet er: Er det nødvendigt for os at faa større Indtægter? Det kommer jeg atter tilbage til, og jeg vil ogsaa opfordre det ærede 10de kongevalgte Medlem til at undersøge det meget alvorligt, thi det er givet, at hele Situationen er forandret. Siden den Gang, dette Forslag først kom frem, ere vi komne til det Resultat, at vi ikke kunne klare os med 3 pCt. Derfor bliver i Virkeligheden ogsaa dette Forhold til Gavn for Skatteyderne, og det er klart, at kunde vi faa Loven om de 3 pCt. igennem, faa de Gavn af alle de andre Ydelser, vi faa, saaledes at vi kunne undgaa at gaa op over 3 pCt. Det er det, der skal kæmpes for. Komme vi ind paa den anden Vej, komme vi snart meget videre, idet jeg maa minde om, at skulle vi leve af Gæld, kunne De tro, at det hurtigt skal gaa ud over Kommunens Skatteydere. — Saa vil jeg for Resten udtale det Ønske og det Haab, at den varme Interesse, der fra Ministeriets Side er vist for Kjøbenhavn, og den Anerkendelse, der er fremkommen af, at det er et haardt Forslag over for Kommunens Beboere, maa føre til, at der vises Imødekommenhed, naar der nu stilles Forslag om at nedsætte den personlige Skat ganske betydeligt. Det kunne vi være enige om, og det tror jeg ogsaa, Kjøbenhavns Skatteydere ville være meget tilfredse med, hvis det kunde udvirkes.

Jørgensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Første Viceformand (Sehested): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Jørgensen: Jeg vil gøre det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) opmærksom paa, at sikkert alle Amsraad have indført ensartede Ligningsskemaer, som Sogneraadet benytter, og paa disse Skemaer opføres nøjagtigt, hvad enhver Skatteyder ansættes til, baade fast Ejendom, Gæld, Formue og hans øvrige Forhold, og naar der klages over en Skatteansættelse, forelægges et saadant Ligningsskema for den paagældende for Amsraadet sammen med Klagerens egne Oplysninger om sine Forhold; deri har Amsraadet et ganske fortrinligt Materiale til at dømme dem imellem. — Maa jeg særlig tilføje, at jeg har haft den Ære at sidde i et Amsraad i adskillige Aar, og